

fremgår også af Socialdemokratiets beslutningsforslag, som vi skal behandle til sidst i dag.

Det må jeg nødvendigvis advare imod af mange forskellige grunde. For det første bliver det uundgåeligt en trækfaktor. Vi har vel verdens højeste minimumslønninger i Danmark, og det vil blive meget attraktivt for mange at bede om asyl i Danmark, alene i den hensigt at få lov at virke på det danske arbejdsmarked til de dér gældende satser i en periode.

Og hvad siger fagbevægelsen egentlig til det? Hvad siger SiD egentlig til det? Er det ikke et lille problem? Vi har jo i forvejen meget stort besvær med at få dem, der har fået asyl, ud på arbejdsmarkedet. Vi har set SiD vinde en sag over en virksomhed, som havde ansat nogle flygtninge til en lavere sats end den aftalte, og derfor har vi nu lavet en firepartsaftale, hvor vi er blevet enige om noget, der hedder virksomhedspraktik og løntilskud. Jeg håber, vi også er enige om, at i den forbindelse kan man i en periode godt udføre arbejde, som er overenskomstdækket, på andre vilkår end de normale.

Kl. 10.55

Hvis vi oven i det lægger, at alle asylansøgere, som kommer til landet og udtaler ordet asyl, skal kunne gå ud på det danske arbejdsmarked, tør jeg altså ikke tage ansvaret for konsekvenserne. Det bliver for det første en trækfaktor, og for det andet bliver det et problem for arbejdsmarkedet. Det kan jo ikke andet end spærre for dem, som har fået asyl, og som vi skal have i gang i Danmark, fordi de vil få nogle konkurrenter.

Jeg vil virkelig bede forslagsstillerne om at overveje forslaget igen og måske også drøfte det med fagbevægelsen. Jeg bestrider ikke de gode motiver, der ligger bag, det kunne jeg ikke drømme om. Men det er bare ikke så let, og det beder jeg om at man overvejer.

Så jeg oplyse med hensyn til frihedsberøvelse, at asylsøgere kan allerede i dag frihedsberøves, hvis de ikke overholder et flyttepålæg, som er begrundet i deres adfærd eller i, at man flytter rundt på kapaciteten. Lovforslaget indebærer alene en præcisering af, at frihedsberøvelse også kan finde sted, når flyttepålægget skyldes, at asylansøgeren har nægtet at udføre de nødvendige opgaver i forbindelse med driften af asylcentret. Det er ikke en straffeforanstaltning; det er en foranstaltning, som skal sikre, at den gode tone og den gode holdning og gode moral, der hersker på et center, hvor man hjælper til og gør, hvad det er aftalt man skal gøre,

ikke skal nedbrydes af, at nogle få banditter, som fru Elsebeth Gerner Nielsen kaldte dem, gør noget helt andet: nægter at rydde op på deres værelse og bruger tiden til aktiviteter, som absolut ikke anstår sig for en asylansøger.

Det kan godt være, det er ret få. Jeg vil ikke kalde dem banditter, det gjorde fru Elsebeth Gerner Nielsen, men hvis der er nogle, kan de altså skabe megen demoralisering, ligesom en enkelt elev i en klasse kan gøre det. Mig bekendt har Røde Kors ønsket denne mulighed. De er jo operatører på de fleste asylcentre, og hvis der ikke er brug for muligheden, kan Røde Kors jo lade være med at bruge den. Men der har altså været eksempler, hvor det har været nyttigt at have denne mulighed.

Med hensyn til danskundervisning har vi oplevet det sjældne, at der under en førstebehandling næsten opstår bred enighed om en sag. Det er rigtigt, at der i lovforslaget står »dansk«, men regeringen og regeringspartierne har ikke noget imod, at der i stedet for står »dansk eller engelsk«, og det er jo betagende at høre Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti være enige om, at asylsøgerne selv skal vælge.

Her vil jeg dog godt lige indskyde, at hvis der kun er én, som vil have engelsk, og syv, der vil have dansk, eller der kun er én, der vil have dansk, og 10, der vil have engelsk, mener jeg altså ikke, det skal være pligtigt at oprette et hold for denne ene. Kunne vi ikke indføre en vis ledelsesdispositionsfrihed og i stedet skrive, at der så vidt muligt – så vidt det er praktisk muligt – skal kunne vælges mellem dansk og engelsk. Noget i den retning synes jeg vi må kunne enes om, altså ikke et retskrav på at kunne vælge dansk eller engelsk, men en åbning for, at man kan tage hensyn til folks ønsker og gøre det, der er praktisk muligt.

Jeg tror, det var de vigtigste ting for mig at oplyse. Jeg ser frem til, at vi kan få en fornuftig drøftelse mellem næsten alle partier og ser frem til, at vi kan få et bredt flertal bag det, som vi i virkeligheden har trængt til i mange år, nemlig et opgør med konsekvensløsheden. Vi skal sikre, at folk ikke bliver invaliderede af at sidde og kigge ind i en væg eller ud over en kornmark, og sikre, at der er noget fornuftigt at tage sig til, både undervisning og noget arbejde i eller uden for centret. Det er noget, vi burde kunne enes om, og jeg takker for den brede tilslutning, der har været til grundelementerne i dette lovforslag.

Kl. 11.00